VISŪ ZEMJŪ PROLETĀRIESI, SAVIENOJIETIES!

LEŅINA KAROGS

SESTDIEN, 1986. GADA 1. FEBRUĀRĪ Nr. 13 (5397)

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopš 1950. gada aprīļa. Maksā 3 kap.

Sumina izcilniekus

Vakar rajona kultūras namā Preiļos notika rūpniecības uzņēmumu, lauku saimniecību, būvorganizāciju, apkalpojošās sfēras un citu organizāciju ražošanas pirmrindnieku salidojums. Tajā piedalījās arī saimnieciskie vadītāji, atbildīgi partijas, padomju un komjaunatnes darbinieki.

◆

Salidojumā rezumēti sasniegumi tautsaimniecības uzdevumu risināšanā, 1985. gada plānu izpilde, apspriests, kas darāms jaunās piecgades pirmajā gadā, lai paātrinātu rajona ekonomisko un sociālo attīstību. Referēja KP rajona komitejas pirmais sekretārs V. Solovjovs. Salidojumā uzstājās kolhoza «Zelta vārpa» valdes priekšsēdētājs V. Valters, Kirova kolhoza partijas pirmorganizācijas sekretārs J. Noviks, Līvānu eksperimentālās bioķīmiskās rūpnīcas fermentatoru ceha aparātu uzraudzītāja S. Ivaņeva un Līvānu pārvietojamās mehanizētās kolonnas kompleksās brigādes brigadieris A. Ivanovs.

Atzīmēts, ka rajona darbaļaudis 1985. gadā un vienpadsmitajā piecgadē kopumā guvuši labus panākumus. Rajons un kolhozs «Krasnij Oktjabrj» kļuvuši par Vissavienības sociālistiskās sacensības uzvarētājiem, visumā sekmīgi veikti uzdevumi galveno veidu rūpnieciskās un lauksaimnieciskās produkcijas ražošanā. Šogad sasniegtais jānostiprina.

Salidojuma dalībnieku liela grupa, klātesošo sirsnīgi sveikta, saņēma apbalvojumus par panākumiem vienpadsmitās piecgades noslēdzošajā gadā. Viņu vidū — labākie rūpniecības uzņēmumu un celtniecības organizāciju strādnieki, lopkopji, lauku mehanizatori.

Noslēgumā salidojuma dalībnieki noskatījās koncertu.

A. MEŽMALIS

Velte kongresam

Aglonas sovhoza pīļu fermas kolektīvs sekmīgi izpildīja vienpadsmitās piecgades un tās pēdējā gada uzdevumus. Šajā ziņā lieli nopelni ir mūsu brigadierei komunistei, Latvijas KP XXIV kongresa delegātei Monikai Rivarei. Tas ir arī visa kolektīva ieguldījums, ka pīļu audzētāji ar katru gadu saražo vairāk un labākas kvalitātes pīļu gaļu.

◆

Par godu PSKP XXVII un Latvijas KP XXIV kongresam apņēmāmies strādāt vēl cītīgāk. Janvārī saražotas 66 tonnas pīļu gaļas. Šis rezultāts ir krietni augstāks par pērnā gada attiecīgajā periodā sasniegto. Tā ir mūsu kolektīva velte kongresam. Mēs, padomju saimniecības «Aglona» pīļu audzētāji, ceram, ka kongresā izvirzītie uzdevumi tiks izpildīti. Arī mūsu pīļu fermas kolektīvs dos cienīgu ieguldījumu jaunās piecgades uzdevumu risināšanā.

V. KOŅUŠEVSKIS,
Aglonas padomju saimniecības pīļu fermas vetārsts

Rajona Goda plāksnē

Latvijas KP rajona komiteja, rajona Tautas deputātu padomes izpildkomiteja un Latvijas ĻKJS rajona komiteja pieņēmušas lēmumu par ražošanas pirmrindnieku un sabiedriskās dzīves aktīvistu portretu ievietošanu rajona Goda plāksnē. Ar panākumiem sociālistisko saistību izpildē un rosmi sabiedriskajā dzīvē šādu atzinību izpelnījušies:

PĒTERIS BARKOVSKIS — Ļeņina kolhoza valdes priekšsēdētājs,

STAŅISLAVS BICĀNS — mūrnieks, strādā rajona starpkolhozu celtniecības organizācijā,

JĀNIS BOJĀRS — mehanizators, strādā kolhozā «Vārkava»,

KASPARS BRUZGULIS — šoferis, strādā Preiļu sakaru mezglā,

HELĒNA VEIKŠĀNE — rajona agrorūpnieciskās apvienības galvenā zootehnike,

LEONS ZARIŅŠ — kombainieris, strādā kolhozā «Nākotne»,

PĒTERIS ZUKULIS — Preiļu siera rūpnīcas direktors,

JĀZEPS ZUSĀNS — strādnieks «Lauktehnikas» rajona apvienībā,

NIKOLAJS IVANSONS — ķieģeļu apdedzinātājs Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombinātā,

JADVIGA KĻAVINSKA — K. Marksa kolhoza partijas komitejas sekretāre,

VILMA KOĶE — rajona pediatre,

EDUARDS KURPNIEKS — Jersikas ciema Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētājs,

MARIJA LAZDĀNE — rajona centrālās bibliotēkas nodaļas vadītāja,

BROŅISLAVS LAIZĀNS — Kirova kolhoza valdes priekšsēdētājs,

JĀNIS LIEPA — Līvānu eksperimentālās bioķīmiskās rūpnīcas galvenais inženieris,

ANTOŅINA LOGINOVA — govju mehanizētās slaukšanas meistare, strādā ar Darba Sarkanā Karoga ordeni apbalvotajā kolhozā «Krasnij Oktjabrj»,

ASTRĪDA ŅIKITOVA — Līvānu 1. vidusskolas direktore,

JĀZEPS PĀSTARS — arodbiedrības komitejas priekšsēdētājs Rudzātu padomju saimniecībā,

JEVDOKIJA PETROVA — pārdevēja, strādā rajona patērētāju biedrībā,

MONIKA RIVARE — brigadiere Aglonas padomju saimniecības pīļu fermā, Sociālistiskā Darba Varone,

MONIKA ROŽĀNE — cūkkope, strādā kolhozā «Sarkanā ausma»,

AIVARS SMELCERS — komjaunatnes pirmorganizācijas sekretārs kolhozā «Zelta vārpa»,

FJODORS SOLOMAHINS — darba veterāns, Lielā Tēvijas kara dalībnieks,

NIKOLAJS FOROSTJANKO — brigadieris Preiļu 21. pārvietojamajā mehanizētajā kolonnā.

Mūsu pirmrindnieki

Būtu tikai dārzs, lakstīgalas atlidos

FERMA kā jau ferma — barības gatavošanas virtuvē šņākuļo sutinātājs, sienas — tumši pelēkas, grīda — dubļaina. Lai arī ir janvāris, ārā — atkusnis. Turklāt ēka būvēta pirms gadiem piecpadsmit un jau jūt laika zoba pēdas. Ir tas brīdis, kad cūkas saņem barību —no mitņu gala atskan apmierināta rukšķēšana un čāpstināšana.

Bet kur tad pati saimniece?

Paveras šauras un zemas durtiņas — zeltainā sivēnu apsildes lampu gaismā parādās neliela auguma sieviete, tāda sīciņa un trausla.

— Tā pati Monika jau esmu, — viņa vēlīgi smaida.

Varētu aprunāties tepat virtuvē, bet patikamā gaisma vilina pie sevis, un lūdzu atļauju ielūkoties pa šaurajām durtiņām. Aiz tām — vaislinieču un sivēnu valstība. Mazie sildās zem lampām, bet ne tikai no tām telpā tāds dzintarkrāsas gaišums. Visās aizgaldās pakaiši — zāģu skaidas, ' nožogojumi un sienas nobalsināti. Kā uz skati.

— Nē, tā tuvākajā laikā nav paredzama, — saimniece, respektējot ienācēja interesi par viņas darbu, skaidro. — Tāpēt katru dienu jātur viss kārtībā. Pašiem labāk strādāt.

Viņa noliek pie malas spaini, un paejamies pa gaiteni starp aizgaldām, kurās pavisam maziņi un rožaini sivēntiņi spiežas kamolā lampu siltumā, bet lielākie, kas jau pieraduši pie fermas, lietpratīgi rušinās zāģskaidās un šņakstina zobus, kad pagadās kas apēdams.

— Man dažas cūkas ir īstas rekordistes, dod pa 12 sivēniem metienā. Jaunās. Dažai atskrien pat pa sešpadsmit sivēniem, bet daži ir pavisam vārgi un nav dzīvotāji.

— Sai četrpadsmit, un visi pamatīgi apvēlušies. Tās pēcnācējas — cūciņas — arī, jādomā, tikpat ražīgas?

— Tā ir.

— Tad jau jums vajadzētu tās iezīmēt un prasīt atpakaļ, kad izaugušas.

— Nē, saņemu, kādas atved. Sivēnus kopju līdz atšķiršanai, tad citās novietnēs tos vai nu nobaro, vai audzē vaislai. Šim nolūkam atlasa labākās, tā kā savas vien jau dabūju atpakaļ.

Lopkopēja noraizējusies skatās uz malā nolikto spaini — ciemiņš ieradies nelaikā, vieni dzīvnieki ēd, bet citi gaida, uztraucas. Es saprotu viņu un apsolos pagaidīt, kad darbs būs padarīts.

...Kā daudzi pirms kara dzimušie bērni, kuru jaunība sākās pēc atbrīvošanas no vācu okupantiem un pa īstam izvērtās jau kolektivizācijas gados, tā arī viņa dzīvojusi ar vīru. Bija tāda sīciņa ferma Pundurienē — vairs pat pamatu nav. Tā bija pirmā robežzīme Monikas Rožānes darba biogrāfijā. Kad sāka veidoties kolhoza centrs, uz to pārcēlās arī abi dzīvesbiedri — Monika un Valērijs Rožāni. Kolhoza būvbrigādes vīri veica galvenos darbus mājas celtniecībā, viņš tiem piepalīdzēja, vēlāk pats būvēja saimniecības ēkas. Darba vieta — jaunā cūku ferma — jau tad bija tepat tuvumā, brīvā laika atlika, un varēja iekārtot savu ligzdu. Viņiem tad bija jau divas meitas, trešā piedzima plašajā un saulainajā jaunajā mājā. Pirmās iestādīja divas tūjas. To ieteicis kāds radinieks, par ziedu un dabas mīlēšanu saukts par puķu Juri. Šie kociņi (saimnieki tos dēvē par cedra kokiem) ir kā divi stalti sargkareivji dārza malā.

— Kad sākām būvēties, te bija kolhoza kartupeļu lauks, — atceras Monika. — Pa šiem gadiem šo to esam iekopuši.

Tas «šis tas» ir zaļoksnējs augļu dārzs, kurā netrūkst dažādu šķirņu ābeļu, ogu koku, ogulāju. Pašu stādīts un pašu audzēts.

Plašajā mājā tagad ir klusi un mierīgi. Meitas izaugušas, nesen apprecējās jaunākā. Dzīvo tepat rajonā, citās saimniecībās, citur. Bet, kad atbrauc kopā ar znotiem un bērniem, tad ir jautri, tad visiem pat vietas nepietiek...

Gluži nemanot pagājušas divas stundas, un abi cūkkopēji sēstas ragavās, kurās iejūgts miermīlīgs bērītis, lai dotos uz mājām. Ferma tiek aizslēgta līdz pievakarei, kad atkal būs jāstrādā. Mājās viņa paņem ģimenes albūmu, lai runa būtu konkrētāka, noliek uz galda kārbiņas ar balvām par labu darbu. Tur ir gan sociālistiskās sacensības uzvarētāju nozīmes, gan PSRS TSSI bronzas un sudraba medaļas (pa divām — viņai un viņam), gan III pakāpes Darba Slavas un Darba Sarkanā Karoga ordeņi — tie ir Monikas darba rādītāji.

Viņi nesteidzīgi ritina atmiņu kamolu, kuru esmu palūdzis sākt atšķetināt. Tas ir vienkāršu darba cilvēku stāsts par dzīvi, kuri zina un vērtē tikai to, ko padarījuši paši, ko un cik labi spējuši citi. Nekas sevišķs nav noticis — strādāts, kā likusi sirdsapziņa.

Aiz loga lāses birdina lāstekas, vējš paretam sašūpo ābeļu zarus. Tikpat lēni šķetinās atmiņu kamols. Aizņēmās no valsts 10 tūkstošus rubļu mājai (tagadējā naudā tas ir 1 tūkstotis), tad sapelnīja tos un atdeva parādu. Alga par darbu laba, kolhozs pēc apvienošanās kļuva bagātāks, un turīgāk sāka dzīvot arī viņi. Naudas pietika, sāka palikt pāri. Gluži nemanot iekrājās tūkstoši. Un, tad kādu dienu kļuva zināms, ka par panākumiem sociālistiskajā sacensībā saimniecība darba pirmrindniekiem drīkst ārpus kārtas piedāvāt vieglo automašīnu «Moskvičs». Nopirka. Kas par to, ka paši neprot vadīt, nav arī laika iemācīties — znoti ir šoferi, vienai no meitām ir autovadītājas tiesības.

Par daudz ko todien pastāstīja Monika un Valērijs Rožāni. Tie bija dzīves posmi ar savām lielām un mazām veiksmēm, tas bija stāsts par vienkāršu darbu, kas tik augstu tiek vērtēts mūsu valstī. Viņi sirsnīgi runāja par fermas brigadieri Annu Zalāni, par citiem cūkkopējiem, kuri strādā turpat Anspoku fermā, par sava kolhoza ļaudīm. Tika pieminēti arī tie mehanizatori, kas, paklausot Monikas lūgumam, uztaisījuši šaurus un parocīgus ratiņus, lai var tikt ar cūku barību pa šaurajām durvīm...

No malas klausoties, tur netrūka sīkumu, bet tie bijuši svarīgi lopkopēju ģimenei. Kā viņu darbā, tā arī mājās valda kārtība. Uz viņu iekopto dārzu atlido lakstīgalas. Tās aizgūtnēm pogo alkšņos tuvinās Sovankas krastos. Ar lakstīgalām sacenšas arī mazmeitas, kuras pieskandina visus mājas stūrus, kad atbrauc...

A. RANCĀNS

ATTĒLĀ: Valērijs un Monika Rožāni.

J. SILICKA foto

Vieni no labākajiem

Aizvadītais gads kopumā bija sekmīgs Līvānu meža izstrādes iecirknim — mežniecībai. Kolektīvs, sacenšoties ar citu rajonu iecirkņiem, savā uzņēmumā — Daugavpils mežrūpniecībā — ieguvis otro vietu.

◆

Izpildīts un pārsniegts plāns koku izvešanā — plānoto 23 800 kubikmetru vietā no cirsmām aizgādāti 24 240 kubikmetri. Sevišķi labs rādītājs ir tieši lietkoksnes izvešanā. 2 200 kubikmetru vietā no meža aiztransportēti 3 570.

Daudz darba vienmēr tiek ieguldīts jauno audžu kopšanā, skujkoku stādījumus atbrīvojot no mazvērtīgākiem augiem. Arī šajā ziņā uzdevums pārsniegts.

Savs ieguldījums Līvānu mežsaimniekiem jādod tautas patēriņa preču ražošanā. Šķietami necila lieta — zaru slota, bet vai bez tās ir iedomājama tīrības un kārtības uzturēšana daudzās jo daudzās vietās? Bija jāsasien 21 tūkstotis slotu, plāns pārsniegts par 600. Uzdevums paveikts ar uzviju mietu — lauksaimniekiem tik nepieciešamo priekšmetu — sagatavošanā.

Kopēji panākumi nav iedomājami bez atsevišķu darbinieku centīga darba. Atzinību vienmēr izpelnās meistars Jānis Gaigalnieks, kurš jau 40 gadus stāv meža sardzē. Pēdējos divus gadus viņš ir pensionārs, bet vēl joprojām — darba ierindā.

Normas par 140 procentiem regulāri izpilda Jāzeps Zeiliņš. Atsveķotājs Jānis Čekalins ik dienas paveic gandrīz divas normas. Vasarās viņš vāc sveķus, ziemā — sien slotas.

Janvāris mežu apsaimniekotājiem atnāca ar kārtējām rūpēm — sākusies kokmateriālu gatavošana. Rajona kopējais plāns šajā ziņā ir 12 tūkstoši kubikmetru. Līvānu zonā — 4 650. Strādā 11 organizācijas, saimniecības. Pašlaik priekšgalā izvirzījušies meža cirtēji no māju būves kombināta.

L. SĪLA

Brigādes darbuzņēmums rūpniecībā

LIVĀNU EKSPERIMENTĀLAIS MĀJU BŪVES KOMBINĀTS IR VIENS NO JAUNĀKAJIEM RŪPNIECĪBAS UZŅĒMUMIEM RAJONĀ. NO TĀ IZRIET, KA ARĪ VIENS NO MODERNĀKAJIEM UN PERSPEKTĪVĀKAJIEM. DIENĀ, KAD IEGRIEZOS TUR, GAISMAS TABLO MĀJU BŪVES CEHĀ RĀDĪJA, KA NO KOMBINĀTA DARBĪBAS SĀKUMA SARAŽOTAS 5 646 MĀJAS.

Tikai kopīgiem spēkiem

VISS ritēja savu gaitu — ierastie trokšņi, ierastās smaržas, arī strādnieki katrs savā ierastajā darba vietā. Gads sācies arī ar savām ierastajām ķibelēm, kuru rezultātā skaidu plākšņu ceham uz vairākām dienām pat nācās pārtraukt darbu. Patiesām, ierastajām, jo nu jau vairākus gadus pēc kārtas jaunais darba cēliens sākas ar to, ka jālauza galva, kā nodrošināt ražošanu. Piemēram, janvāra sākumā trūka stikla vates, nebija līmes (tieši šī iemesla dēļ bija jāpārtrauc darbs skaidu plākšņu cehā). Arī ar krāsām nav nekādas skaidrības. Ja tās ir pietiekami, tad kvalitāte gan nekur neder (vienā maiņā jāsaražo 4,5 mājas, bet darbs kavējas, jo krāsas nežūst). Visbeidzot — neritmiski tiek piegādāta arī degviela.

Kombināta arodkomitejas priekšsēdētājs Pjotrs Vartminskis mierinoši noteic, sak, gan jau līdz mēneša beigām piegādātāji būšot sarosījušies. Jā, tad arī līvānieši saraus un uzdevumu izpildīs. Tomēr — vai tā ir normāla situācija? Vēl jo vairāk tāpēc, ka ar P. Vartminski runājām par to, kā uzņēmumā tiek ieviestas kolektīvās darba organizācijas formas. Bet brigādes formas ieviešana pašreizējos apstākļos ir viens no virzieniem, kas jāietur ne tikai tādēļ, lai plaši iesaistītu darbaļaudis ražošanas pārvaldīšanā un reizē viņus audzinātu, bet arī lai paaugstinātu uzņēmuma darba efektivitāti.

Protams, lai to panāktu, vajadzīga saskaņota un pulksteņa mehānismam līdzīga precīza darbošanās. Pagaidām Līvānu māju būvētāji no saviem partneriem tādu var tikai vēlēties.

Kā ar progresīvo darba formu ieviešanu pašu mājās? Par to stāstīja arodkomitejas priekšsēdētājs P. Vartminskis:

— Brigādes forma nav vienā dienā un pat vienā mēnesī atrisināms jautājums. Gan mūsu, gan jebkurā citā lielā uzņēmumā uzreiz aptvert visu kolektīvu ir grūti. Tāpēc mēs strādājam regulāri. Arī sociālistiskajās saistībās 1986. gadam esam ierakstījuši, ka turpināsim progresīvo darba formu ieviešanu.

Sākums tam visam meklējams 1984. gada decembrī. Pagājušā gada nogalē vienotais darbuzdevums bija ieviests jau septiņpadsmit brigādēs. Tomēr pirmie šajā ziņā bija specializētās pārvietojamās mehanizētās kolonnas strādnieki, kuriem jau no paša sākuma, tas ir — no 1978. gada, šī bija visizdevīgākā saimniekošanas kārtība.

Protams, ka ar steigu nekas nav panākams. Strādnieku vispirms vajag pārliecināt. Un to Līvānu eksperimentālajā māju būves kombinātā ir sapratuši. Cilvēkiem aizvien ir bijis grūti atkāpties no visa ierastā, kaut arī jaunais solījis dažādus labumus. Vispirms pašu acīm viss jāredz un jāizjūt.

Reizi mēnesī par jaunajām pārmaiņām runāja kopējās sapulcēs, pārrunas organizēja arī atsevišķos kolektīvos. Kad dažas brigādes jau pusgadu bija nostrādājušas pa jaunam, kad strādnieki saprata, ka čakli strādāt ir gluži vienkārši izdevīgi, tad pārliecināt vairs nebija grūti.

Starp citu, P. Vartminskis atzīst, ka visvairāk vajadzēja nopūlēties nevis ar vecākās paaudzes strādniekiem, kurus dažādu pārmaiņu ziņā uzskata par konservatīviem, bet ar jaunajiem.

Iespējams, tas bija tādēļ, ka daudziem vēl nav izveidojies savs spriedums, savs vērtējums. Ar vienkāršiem un taustāmiem līdzekļiem vajadzēja pierādīt, ka katra atsevišķs darbs kolektīvā ir daļa no kopējā.

Tagad ikvienā brigādē redzama jaunā saimniekošanas veida būtība: kolektīvā ieinteresētība un brigādes atbildība par augstākas kvalitātes galaprodukcijas izlaidi ar mazākiem izdevumiem.

Ko liecina skaitļi? Sasniegts ievērojams ekonomisks efekts. Piemēram, pagājušā gada sociālistiskajās saistībās bija paredzēts, taupīgi izmantojot kokmateriālus, ieekonomēt 350 kubikmetrus koksnes. Faktiskais rezultāts ir 500 kubikmetri (lielākoties tas ir māju būves ceha nopelns). 146 tūkstošu vietā ietaupīts 155 tūkstoši kilovatstundu elektroenerģijas, izpildīts arī viss paredzētais siltuma un degtroenerģiju un degvielu, lai ar ietaupīto varētu strādāt divas dienas. Tam visam jādod preču produkcija papildus par 42 tūkstošiem rubļu.

Brigādes darba forma, kā atzīst P. Vartminskis, dod arī ievērojamu sociālo efektu. Vispirms kolektīvā darbā pilnīgāk atklājas katra brigādes locekļa radošais potenciāls. Arī tas viss izpaužas skaitļos — no racionalizācijas priekšlikumiem un izgudrojumiem vien šogad jāgūst ekonomiskais efekts 300 tūkstošu rubļu apjomā.

Brigādēs katrā kolektīva loceklī veidojas ražošanas saimnieka apziņa, attīstās kolektīvisms, biedriskums, savstarpēja palīdzība, vārdu sakot, rodas tas, ko sauc par optimālo ražošanas klimatu. Nostiprinās arī darba disciplīna, jo nu vairs neviens nebūs vienaldzīgs, ja biedrs darbā ierodas reibuma stāvoklī. Turpretim, organizējot darbu individuāli, ne vienmēr ir jūtama saikne starp atsevišķa strādnieka darbību un ražošanas galarezultātu. Tāpēc darbabiedri dažreiz palieck kā neitrāli novērotāji. Šādos apstākļos arī darba disciplīnas pārkāpēju nosodīšanai ir formāls raksturs.

Pamazām brigādes kļūst par sava veida kolektīviem audzinātājiem. Tās kļūst stabilas, samazinās kadru mainība. Māju būves kombinātā šim rādītājam ir tendence nepārtraukti samazināties. 1983. gadā kadru mainība bija, piemēram, 13,7 procenti, 1984. gadā — 12,1 procents, bet 1985. gadā jau 10,5 procenti.

Kombināta galvenajā, māju būves cehā, kolektīvajās darba formās iesaistīti apmēram 98 procenti strādājošo. Iecerēts, ka šogad pa jaunam sāks saimniekot arī skaidu plākšņu cehs, koksnes sagatavošanas un žāvēšanas cehs.

Pamazām un neatlaidīgi Līvānu eksperimentālajā māju būves kombinātā gādā par uzņēmuma darba efektivitātes paaugstināšanu. Un pareizi, ka pie šī uzdevuma risināšanas ķērušies kopīgiem spēkiem.

L. STRODE

Lielisku velti gada sākumā saņēmuši Daugavpils iedzīvotāji. Jaunajā plaša profila slimnīcas kompleksā ir terapijas un urologijas kabineti, baseins un dūņu dziedināšanas, trīs rentgenoloģijas kabineti un radioizotopu diagnostikas nodaļa. Visur uzstādīta moderna aparatūra. Mediķu ricībā ir teicama diagnostikas iekārta un diktofonu centrs. Projekta autori no institūta «Pilsētprojekts» un Daugavpils vispārējās celtniecības tresta celtnieki ir gādājuši par pacientu ērtībām: slimnīcā ir vienvietīgas, divvietīgas un četrvietīgas plašas palātas, mājīgi atpūtas stūrīši, katrā stāvā ir ēdnīca un lodžijas pastaigām.

ATTĒLOS: jaunais slimnīcas komplekss; ārsti anesteziologi pārbauda aparatūru reanimācijas nodaļā.

U. PĀZES foto (LATINFORM)

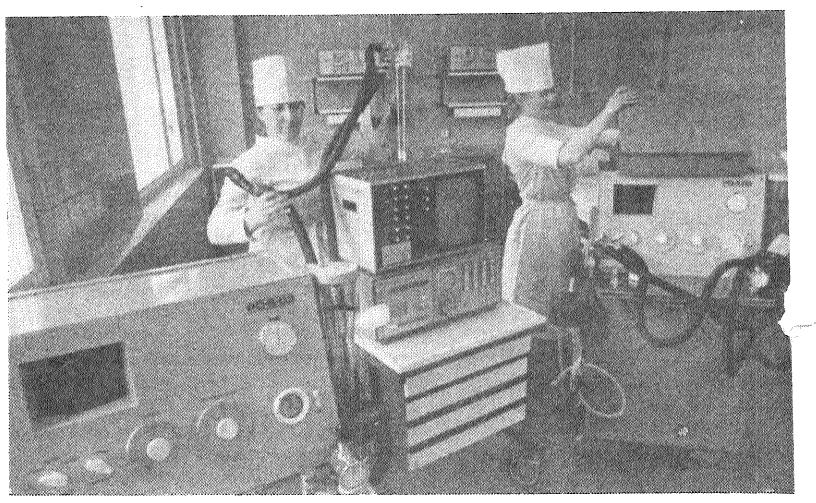

Racionalizatoru veikums

Līvānu stikla fabrikas racionalizatori par 4 procentiem pārsnieguši par godu PSKP XXVII kongresam pieņemtās sociālistiskās saistības. Ieviesto racionalizācijas priekšlikumu ekonomiskais efekts — 305,4 tūkstoši rubļu (saistībās bija paredzēti 300 tūkstoši rubļu). No 356 gada laikā iesniegtajiem priekšlikumiem ieviesti 263, un divdesmit atrodas izmēģinājumu stadijā.

◆

Vissavienības racionalizatoru un izgudrotāju biedrības pirmorganizācijas padome par labāko atzinusi ceha priekšnieka D. Pfafroda vadīto racionalizatoru brigādi (fabrikā ir izveidotas 11 šādas brigādes). Tās sastāvā ir iekārtu regulētāji V. Kozlovs, V. Mironovs, A. Korjago, O. Pastars.

Labākie pie individuālām tēmām strādājošie racionalizatori ir galvenais mehāniķis V. Bičkovskis, vecākais meistars V. Šteinbergs, atslēdznieks M. Grabāns, vecākais inženieris V. Šmakovs. Atzinību par labāko priekšlikumu izejvielu, kurināmā un enerģētisko resursu taupīšanā izpelnījušies stikla pūtēji A. Košeļevs, V. Carjovs un mehāniķis E. Iesalnieks, kurš ir arī labākais jaunais racionalizators.

G. GRŪTUPS

Taupība — aktuāla prasība

Septiņreiz nomērī...

Ieskatoties jebkurā rajona saimniecībā, redzēsim, cik daudz tajā tehnikas. Lielākā daļa pašgājēju mašīnu un piekabes rīku ir jauni, mazlietoti. Pagājušajā piecgadē mašīnu un traktoru parks turpināja palielināties, modernizēties. Tomēr jo bagātāki esam, jo taupīgākiem jābūt. Taču te ne vienmēr ir kārtība, ne vienmēr rīkojamies apzinīgi. Šādi apgalvot tiesības mums dod tās 272 dažādas pārbaudes, skates, reidi un tamlīdzīgi pasākumi, kas 1985. gadā bija organizēti rajona saimniecībās.

Lauksaimniecības tehnikas valsts uzraudzības inspekcija, piesaistot talkā plašu sabiedrisko aktīvu, speciālistus, pārbaudīja tehnikas remonta un sagatavošanas kvalitāti, mašīnu un traktoru parka tehniskās apkalpošanas noteikumu ievērošanu, degvielu un smērvielu transportēšanu un uzglabāšanu, tehnikas uzglabāšanu un citu. Tika atklāti 72 pārkāpumi, no tiem 19 — rupji. Vainīgajiem uzlikti attiecīgi sodi: naudas uzrēķini, samazinātas prēmijas, ierosinātas lietas augstākstāvošajiem orgāniem.

Pārbaužu laikā apskatīta norakstīšanai paredzētā tehnika. Daļa izrādījās ierosināta priekšlaicīgi, tomēr norakstīto mašīnu kopējā vērtība bija 2,3 miljoni rubļu. Vienlaicīgi mēs ieteicām gādāt par mehanizatoru kvalifikācijas celšanu. Gada laikā pirmo klasi ieguva 48, bet otro — 61 traktorists.

Kolhozos «Nākotne», «Sarkanā ausma» un Kirova kolhozā pārbaudīta mašīnu un traktoru parka tehnisko apkopju kvalitāte. Lai šo darbu varētu veikt labi, nepieciešami pareizi un pilnīgi iekārtoti TA punkti. Tāds no pārbaudītajām saimniecībām ir tikai kolhozā «Sarkanā ausma», taču arī šis stacionārs nestrādā ar pilnu slodzi. Nav, piemēram, mašīnu un traktoru regulēšanas un diagnostikas iekārtas.

Tāpat nepilnīgi šie punkti strādā citās rajona saimniecībās. Skaidrības labad jāpiebilst, ka inspekcija pastāvīgi pieprasa to darba uzlabošanu, taču vēl ne viss panākts. Nav iemesla nomierināties, tālab arī turpmāk tiks stingri prasīts, lai tehnisko apkopju punkti normāli darbotos visur. Ir attiecīgs rajona agrorūpnieciskās apvienības padomes lēmums, izstrādāti pasākumu plāni, un tie jāizpilda. Noteikts, ka par mašīnu un traktoru parka sliktu ekspluatēšanu tiek samazinātas vai pat noņemtas prēmijas visiem galvenajiem speciālistiem un vadītājiem. Tā kā labāk septiņas reizes nomērīt, iekams izlemt, ko darīt ar to vai citu mehānismu.

Mūsu inspekcija savā redzeslokā pastāvīgi patur degvielu un smērvielu uzskaiti, uzglabāšanu un izlietošanu. Gada laikā izdarītas rūpīgas kompleksās pārbaudes desmit rajona saimniecībās. Atklātas daudzas nekārtības. Piemēram, Rušonas padomju saimniecībā pa roku galam izdarīja ierakstus ceļazīmēs, degvielu patēriņš neatbilda normām. Vairāk nekā paredzēts degvielas bija iztērējuši traktoristi, kuri strādāja aršanā.

Pārlieku «centīgi» dīzeļdegvielu norakstīja arī kolhozos «Sarkanā ausma», «Zelta vārpa» un citos. Tas nereti bija tāpēc, ka mehanizatori degvielu saņēma litros, bet norakstīja kilogramos, kas nav viens un tas pats. Atklāti vairāki gadījumi, kad traktori tika izmantoti bez mehāniķu parakstiem ceļazīmēs, tie bija nesakārtoti tehniski, ar degvielu un eļļas noplūdi.

Pateicoties kopīgiem pūliņiem, zināma kārtība ieviesta noliktavās, taču pārbaudes dienās Rudzātu padomju saimniecībā sadales tanki nebija nostiprināti uz pamatnēm, degvielas noplūda. Tikai pēc mūsu inspekcijas darbinieku iejaukšanās šos defektus novērsa otrajā dienā. Rušonas padomju saimniecībā un Dzeržinska kolhozā tvertnes nebija hermetizētas — pēc degvielu izdošanas nebija nostiprināti tā dēvētie elpošanas vārsti. Jāpiebilst, ka par šiem vārstiem, tilpņu hermetizāciju un to tīrīšanu maz interesējas «Lauktehnikas» rajona apvienība.

Pirmās pārbaudes notika vasarā, tūlīt pēc tam bija sarīkots seminārs saimniecību galvenajiem grāmatvežiem, galvenajiem ekonomistiem un naftas produktu uzskaites grāmatvežiem, galvenajiem inženieriem, kurā aplūkojām stāvokli, kāds bija uz vietām, un kas darāms, lai to uzlabotu. Vienlaicīgi iztirzāti arī «Lauktehnikas» rajona apvienības uzdevumi saimniecību tehniskās apkalpošanas uzlabošanā.

Agrorūpnieciskās apvienības sistēmā izstrādāts un apstiprināts konkrēts pasākumu plāns degvielu un smērvielu taupīšanā, tas stingri jāpilda.

Daudz uzmanības mēs pievērsām tehnikas saglabāšanai. Pērn bija organizētas divas speciālas pārbaudes. Atklājās, ka vairākās saimniecībās tam ir sezonu raksturs, ka atbildīgie par uzglabāšanas laukumiem tiek atrauti no tiešajiem pienākumiem, norīkoti citos darbos.

Organizēts un ar sekmēm norit konkurss par tehnikas labāku uzglabāšanu. Saskaņā ar tā noteikumiem paredzētas prēmijas labākajiem saimniecību vadītājiem, galvenajiem inženieriem tehnikas uzglabāšanas laukumu pārziņiem. Ja saimniecība pirmajā posmā iegūst 70 balles, šo amatpersonu prēmijas ir pilnas algas apjomā. Tāpat pilna alga prēmijā ir tad, ja pēc gada rezultātiem iegūtas 90 balles. Ja sasniegts 85 ballu līmenis — prēmijas ir 75 procentu apmērā no mēnešalgas. Tādējādi tās var iegūt kuras katras saimniecības vadītājs un speciālisti.

Liela nozīme tam, ka ik gadus pirms tehnikas remonta sākuma vienā no labākajām saimniecībām rīkojam saimniecisko vadītāju, inženiertehnisko darbinieku semināru, kurā piedalās arī ieinteresēto dienestu pārstāvji. Pērn tas notika K. Marksa kolhozā. Izanalizējām visus plusus un mīnusus traktoru un mašīnu parka ekspluatācijā.

Inspekcijai ir ne mazums darba, pārbaudot tehnikas remontus un dīkstāvju iemeslus garantijas periodos. Noskaidrojam, vai tie radušies saimniecību — ekspluatētāju vai izgatavotāju rūpnīcu vainas dēļ. Izskatām arī jaunās tehnikas reklamācijas. Pērn vairāk nekā pieci desmiti remontu izrādījās nekvalitatīvi rūpnīcu dēļ, bet septiņus pavirši bija veikušas arī pašas saimniecības.

Pērn saņēmām 28 jaunus traktorus DT-75, seši izrādījās nelietojami. Domstarpības radās arī citos jautājumos, rūpnīcām nācās apmierināt mūsu pamatotās pretenzijas.

Sācies jauns darba cēliens, inspekcijas kolektīvs turpina savu darbu. Pašlaik norit tehnikas remonta gaitas un kvalitātes pārbaudes, skatāmies, cik pareizi un kvalitatīvi tiek uzglabāta tehnika.

S. REINIS,

lauksaimniecības tehnikas valsts uzraudzības inspekcijas priekšnieks

Rajona preses grupas intervija

Valsts uzdevumam — valstisku pieeju

Saimnieciski ļoti svarīgs uzdevums ir metāla lūžņu un atlikumu savākšana un piegāde valstij. Tie pārtop jaunās mašīnās, jaunos, cilvēkiem noderīgos rīkos un turpina savu otro dzīvi. Valsts visnotaļ atbalsta darbu šajā jomā, bet tajā pašā laikā arī stingri pieprasa, lai līgumsaistības un uzdevumi tiktu veikti pilnā apjomā. Kā visos tautsaimniecības rādītājos, arī šajā ir labākie un kūtrākie darītāji. Pirmie uzdevumus 1985. gadā godam izpildīja un sekmīgi sākuši strādāt arī 1986. gada un visas XII piecgades kontā. Otrie vēl nav pievarējuši aizvadītā gada saistības. Kuri tie ir?

Uz šo un citiem jautājumiem atbild Latvijas republikāniskās otrreizējo melno metālu ražošanas apvienības pilnvarotais Preiļu rajonā FJODORS SOLOMAHINS.

— Pagājušā gada uzdevumus godam īstenoja visas rajona lauku saimniecības, izņemot kolhozu «Rīts», lielākā daļa rūpniecības uzņēmumu, celtniecības un citu organizāciju. Bet kolhozs «Rīts» palika parādā gandrīz 24 tonnas. Vai šajā saimniecībā tik grūti atrast metāla lūžņus? Nebūt nē, tie, vārda tiešā nozīmē, te mētājas pa kājām. Piemēram, kāds traktors ilgāku laiku stāv pie mehāniskajām darbnīcām. Tagad tas, droši vien, izvazāts jau līdz pusei.

— Jūs teicāt, ka citas saimniecības strādājušas godprātīgi. Varbūt nosauciet dažas, un cik kura sagādājusi lūžņu.

— Kolhozs «Krasnij Oktjabrj» piegādāja vairāk par 186 tonnām, Oškalna kolhozs — par 163 tonnām, Rušonas padomju saimniecība — 150 tonnas, kolhozs «Dzintars» — 147 tonnas. Lielākajā daļā no tām vecā, nolietotā tehnika laikus tiek norakstīta, lūžņus apstrādā un aizved uz pieņemšanas punktiem.

— Nosauciet arī tās organizācijas, uzņēmumus, kuri nav veikuši plānus.

— Rajona patērētāju biedrība nesagādāja vairāk par 25 tonnām, tautas izglītības nodaļas skolas — apmēram 17 tonnas. Parādnieku sarakstā ir arī rajona centrālā slimnīca, komunālo uzņēmumu kombināts. Tiem pietrūka pa divām līdz četrām tonnām. Domāju, ja bija iespējams veikt uzdevuma lielāko daļu, tad tādu nelielu daudzumu varēja nodrošināt. Daudz un labi strādā Preiļu 21. PMK, Līvānu stikla fabrika, kur plāni ir virs 250 tonnām, Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombināts — ap 600 tonnām, kā arī citi.

— Līgums paliek līgums, lauzējai pusei parasti tiek pielietotas materiālas sankcijas.

— Soda naudas maksāja tie, kuri nepildīja saistības. Tomēr tas nav bijis par mācību. Piemēram, kolhozu «Rīts» par plānu neizpildi izskatīja tautas kontroles rajona komitejas sēdē pērnā gada II ceturksnī. Nav līdzējis. Tajā pat sēdē tikāmies ar Valsts lauksaimniecības ražošanas tehniskās nodrošināšanas komitejas rajona apvienības un kolhoza «Nākotne» pārstāvjiem — viņi stāvokli labojuši. Par metāllūžņu savākšanu un piegādi lauku saimniecībās atbildīgi galvenie inženieri mehāniķi, bet uzņēmumos, organizācijās — direktoru un priekšnieku vietnieki. No viņiem tad arī tiek prasīts.

— Jā, kad atbildīgi cilvēki paši neapjauš, kāds svarīgs uzdevums viņiem uzticēts, tas jāatgādina ar attiecīgiem iespaidošanas paņēmieniem. Kādas ir jūsu prognozes par stāvokli šajā gadā?

— Konkrētu jauno plānu mūsu rīcībā vēl nav, bet saņemti direktīvi norādījumi piegādāt apmēram tādu pašu daudzumu. Janvāris jau galā, bet metāla lūžņi saņemti tikai no sešām lauku saimniecībām — Ļeņina, K. Marksa kolhoziem, Aglonas padomju saimniecības un vēl dažām citām. Kopā piegādātas ap 40 tonnām. No rūpniecības uzņēmumiem un organizācijām — piegādi sākušas «Lauktehnikas» rajona apvienība, Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombināts, citas, kopā sagādāts aptuveni simts tonnu. Jāstrādā aktīvāk, lai visas saimniecības, kā arī uzņēmumi un organizācijas katrā zinā veiktu divu mēnešu plānus. Piegādāt ko ir visur, tikai tas jādara. Piemēram, rajona patērētāju biedrības sagādes kantora pagalmā zem sniega guļ vesela kaudze lūžņu, kurus nezin kāpēc neviens negribēja kustināt. Tā tas ir arī citur.

Intervēja rajona preses grupas loceklis A. RANCĀNS

Vissavienības reids „Par efektīvu darbu un veselīgu dzīvesveidu"

Atbalstot pilsētu un lauku darbaļaužu priekšlikumu un laikraksta «Pravda» iniciatīvu, PSRS Žurnālistu savienība un Vissavienības brīvprātīgā atturības veicināšanas biedrība izsludinājušas Vissavienības reidu «Par efektīvu darbu un veselīgu dzīvesveidu». To veiks darbavietu korespondenti un biedrības aktīvisti no 1986. gada 1. februāra līdz 31. jūlijam. Tā mērķis ir piešķirt cīņai pret jebkuriem disciplīnas pārkāpumiem, žūpību un alkoholismu patiesi masveidīgu, kaujiniecisku raksturu.

Reida gaitā ir svarīgi noskaidrot, kā darba kolektīvos, kultūrizglītības iestādēs, tirdzniecības un sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumos tiek īstenoti partijas un valdības izstrādātie pasākumi kārtības nodibināšanai, žūpības un alkoholisma likvidēšanai, disciplīnas un organizētības nostiprināšanai, klubu un sporta objektu labākai izmantošanai. Reida dalībniekiem izvirzīts uzdevums nevis vienkārši reģistrēt trūkumus, bet gan atklāt cēloņus, panākt to novēršanu, atrast un izplatīt pieredzi, kas uzkrāta darba, saturīgas atpūtas un atturīga dzīvesveida nostiprināšanas prasmīgā organizēšanā, spilgti un pārliecinoši stāstīt par to laikrakstu lappusēs, radio un televīzijas raidījumos.

Žurnālistu savienības un atturības veicināšanas biedrības pirmorganizācijām jāizveido un jānostiprina reida grupas, kas darbosies pēc plāna, kurš būs saskaņots ar attiecīgajām redakcijām un partijas komitejām. Reidu rezultāti jāatspoguļo presē, kā arī radio un televīzijas raidījumos.

Reida galīgos rezultātus PSRS Žurnālistu savienības valde un Vissavienības brīvprātīgās atturības veicināšanas biedrības valde apkopos 1986. gada 15. augustā.

TASS

Aptiekas saimniece

Galēnu iedzīvotāji labi zina šo eku. Agrāk šeit bija lauku slimnīca, bet nu jau trīs gadus te izvietota aptieka. Tās saimniece ir Helēna Gaura, farmaceite ar divdesmit piecus gadus lielu stāžu. Bet pavisam veselības aizsardzības sistēmā nostrādāti trīsdesmit gadi.

Agrākos laikos aptiekārs nereti bija gan farmaceita, gan arī ārsta lomā, jo īstu dakteri laukos varēja sastapt reti. Tagad daudz kas ir izmainījies, un tomēr aptiekas vadītājai bieži vien nākas ne tikai izgatavot un izsniegt ārsta izrakstītās zāles, bet arī sniegt apmeklētājiem konsultācijas, vieglos saslimšanas gadījumos ieteikt arī zāles.

Helēnai Gaurai tagad ir diplomēta palīdze — farmaceite Marija Mičule. «Akurāta un saprotoša,» tā par viņu saka aptiekas vadītāja.

Par labu darbu Helēna Gaura saņēmusi pateicības no Daugavpils Galvenās aptieku pārvaldes, vairākkārt bijusi sociālistiskās sacensības uzvarētāja. Taču vislielākā balva — ciema iedzīvotāju atzinība, uzticība.

ATTĒLĀ: Galēnu aptiekas vadītāja Helēna Gaura (no kreisās) izsniedz zāles.

J. SALNAVIEŠA foto

Disciplīna—panākumu vairotāja

Kā apiet āķīgo kastīti?

Līvānu eksperimentālā māju būves kombināta administratīvajā korpusā ienācējs vispirms ievēros avīžu kioku, ieeju ēdnīcā vai zālē, liftus, kafejnīcas «Lapotne» durvis. Protams, ievēros ļaudis, kuri lietišķi steidzas vai sarunājas. Taču nelielā kastīte, domāju, paliks nepamanīta. Bet par to ir vērts parunāt. Proti, ar šīs kastītes palīdzību kombinātā tiek sekmēta darba laika ievērošana.

◆

No rīta, ierodoties darbā, kombināta inženiertehniskajiem darbiniekiem, kā arī administratīvi saimnieciskās nodaļas (tā atrodas administratīvajā korpusā) darbiniekiem šajā kastītē jāiemet savi speciālie kontroles taloni. Pulksten 8.10 kadru daļā sāk noskaidrot, kāpēc nav viena vai otra darbinieka. Pulksten 16.30 šie kontroles taloni tiek izdoti nodaļām. Līdz darba laika beigām tiem jānonāk pie īpašnieka.

Sistēma laba. Diemžēl starp inženiertehniskajiem darbiniekiem atrodas tādi biedri, kas īsti biedri tomēr nav, jo darba disciplīnu pienācīgi nerespektē. Kā parādīja janvāra sākumā notikušais tautas kontroles grupas reids, seši caurlaides režīma pārkāpēji savus talonus bija iemetuši kastītē jau pievakarē, ejot mājās no darba. No rīta — dievs zin, kā pašiem ies, bet vismaz talons būs kombinātā. No režīma pārkāpējiem trīs pārstāvēja iekšējā transporta inženiertehnisko dienestu (priekšnieks V. Sadovskis).

— Negaidīti mums izdevās pieķert pārkāpumā uzreiz visu administratīvi saimnieciskās nodaļas personālu, — stāsta tautas kontroles grupas priekšsēdētājs S. Jermaļonoks. — Nodaļas darbiniece A. Malahovska pienāca pie kastītes uzreiz ar 12 taloniem. Izskatījās, ka rītos šis gājiens viņai tik pierasts, ka netraucēja pat blakus stāvošie kontrolieri. Iznāca «lāča pakalpojums» visai nodaļai — ar administrācijas lēmumu caurlaides režīma pārkāpējiem liegta prēmija. Barga mācība.

Šādus reidus mājbūvētāju tautas kontrolieri nolēmuši turpināt tik ilgi, kamēr caurlaides sistēmas ievērošanā būs vajadzīgā kārtība.

G. GRŪTUPS

Jāsoda

14. janvārī kolhoza «Krasnij Oktjabrj» kultūras namā pulcējās vairāk nekā simts kolhoznieku, lai apspriestu saimniecības biedra Jāņa Ozoliņa — pirmā iecirkņa mehanizatora — uzvedību. Pagājušā gada decembrī viņš zvēriski piekāva savu sievu Dzintru Ozoliņu. Pēc iegūtajiem miesas bojājumiem un smadzeņu satricinājuma 26 dienas viņa ārstējās slimnīcā.

Darba biedri, biedru tiesas locekļi stingri nosodīja J. Ozoliņa rīcību. Taču viņš savukārt tā arī nepateica, par ko piekāva cilvēku — sievu, savu četru bērnu māti. Tikai biedru tiesas sēdei tuvojoties nobeigumam, kad J. Ozoliņam kļuva skaidrs, ka tiesa lietos stingrus līdzekļus, viņš atzinās, ka bijis iedzēris.

Lemj biedru tiesa

stingri

Pārnācis no darba, viņš tūlīt sāka piesieties sievai un piekāva tā, ka viņa pat nespēja noklūt līdz kaimiņiem, kuri sievieti smagā stāvoklī nogādāja slimnīcā. J. Ozoliņš ar sievu šādā veidā izrēķinājās ne jau pirmo reizi.

Biedru tiesa nolēma materiālus par Jāņa Ozoliņa nodarījumu nodot izskatīšanai rajona tautas tiesā, kā arī pastāstīt par viņa necilvēcisko rīcību rajona laikrakstā «Ļeņina Karogs».

T. GROMOVA,

kolhoza «Krasnij Oktjabrj» biedru tiesas locekle

Krievu valodas kabinetu republikāniskā skate

Iepriekšējās nedēļas piektdienā mūsu rajonā notika krievu valodas kabinetu republikāniskā skate. Pagājušā gada vasarā šāds pasākums bija organizēts rajona mērogā. Par labākajiem atzina un uz republikānisko skati izvirzīja Preiļu 1. un Līvānu 1. vidusskolas kabinetus.

Vispirms Izglītības ministrijas pārstāvēs G. Saņina un I. Šironina apmeklēja Preiļu 1. vidusskolu. Skolotāja L. Livmane ir pielikusi daudz pūļu, iekārtojot krievu valodas apmācības kabinetu 9. — 11. klasēm. Komisija reizē vērtēja arī šī mācību priekšmeta apgūšanu visā skolā, krievu valodas skolotāju kvalitatīvo sastāvu, piedalīšanos kvalifikācijas celšanas kursos, kā arī interesējās par citiem jautājumiem.

Skolotāja L. Livmane ar audzēkņiem daudz strādā ārpusklases fakultatīvajās nodarbībās. Piemēram, skolā notika par godu dzejniekam S. Jeseņinam sarīkots vakars. Komisija augstu novērtēja to, ka Preiļu 1. vidusskolas skolēni ne tikai piedalījušies ekskursijā uz Puškina Kalniem, bet arī strādājuši muzeja organizētajās talkās.

Otrs republikas skatei izvirzītais krievu valodas kabinets (4. — 8. klasēm) Līvānu 1. vidusskolā atšķīrās ar to, ka tajā ir labāka nodrošinātība tehnikas ziņā. Skolotāja I. Vilčinska stundas gaitā var demonstrēt filmas, izmantot atskaņotājus, magnetofonus. Bērniem tas šķiet ļoti interesanti.

Kopumā skates komisija atzina, ka rajonā ir nodrošināta laba bāze, lai atbilstoši skolu reformai krievu valodu varētu apgūt padziļināti.

M. ŠĶESTERE,

rajona tautas izglītības nodaļas krievu valodas metodiķe

Par nepublicēto materiālu pēdām

Sals vairs nebaida

Rušonas iedzīvotāja L. Smane redakcijai ziņoja par Kastīres kompleksajā pieņemšanas punktā valdošo aukstumu — kopš sezonas sākuma to neapkurināja. Uz šo jautājumu atbildēja rajona sadzīves pakalpojumu kombināta direktors V. Veļeckis:

«Sakarā ar to, ka mūsu darbiniekiem trūka pieredzes Līvānu eksperimentālajā māju būves kombinātā ražoto māju apkures ierīču apkalpošanā, kā arī ievilcinājās trūkumu novēršana sistēmā, pakalpojumu punkts netika apsildīts. Stāvoklis mainījies. Kopš šī gada 9. janvāra apkures sistēma darbojas, kompleksajā pieņemšanas punktā ir vajadzīgā temperatūra. Ar direktora pavēli vainīgie sodīti».

„Zilo patruļu" darbs jārosina

Virsrakstā minētās dabas sargātāju vienības organizē skolās, un tām ir liela audzinoša loma. Bērni mācās saudzēt visu dzīvo, arī zivis. Un bieži vien tie, kuri darbojušies «Zilajās patruļās», vēlāk kļūst par modriem zivju aizsardzības inspektoriem (nereti šo darbu veicot sabiedriskā kārtā), iekļaujas speciālās brīvprātīgo kārtības sargu vienībās, kuras cīnās pret malu zvejniekiem. Viss kopumā rada pozitīvu efektu — malu zvejniecība samazinās. Lūk, arī «Zilo patruļu» galvenā loma un vērtība.

Gadiem ilgi rajona tautas izglītības nodaļā un Dabas un pieminekļu aizsardzības biedrības rajona nodaļā kaismīgi apgalvoja, ka «Zilās patruļas» darbojas visās rajona skolās. Uzrādīja pat dalībnieku sarakstus, darba plānus un atskaites, taču patiesībā tas, kas «Zilajām patruļām» jāveic, darīts netika. Sekas bija bēdīgas — pavasaros, kad nārstoja līdakas, pie pārplūdušajām ūdenskrātuvēm pulcējās skolnieki ar žebērkļiem un nūjām rokās. Sākās zivju medības — citu ievainoja, dažu arī nodūra vai nosita. Tika traucēta zivju nārstošana. Un ne tikai — bērni jau apguva malu zvejnieku paņēmienus. Tā sacīt, vingrinājās likuma pārkāpšanā.

Protams, tika veikts zināms audzināšanas darbs, un tagad situācija sāk mainīties uz labo pusi. Salīdzināsim notikumus. Agrāk pie ezeriem, kas atrodas tuvāk Niedru, Aizkalnes, Gailīšu astoņgadīgajām skolām un Vārkavas un Aglonas vidusskolām, pavasaros allaž pulcējās zēni un tramdīja zivis. Taču 1985. gada pavasarī pie dažiem ezeriem (Pelēču, Virognas, Kalupes, Cirīša) palaidnīgus puišeļus vairs nemanīja.

Diemžēl pie vairākiem ezeriem (Jašas, Gelenovas, Kategrades, Lielās un Mazās Solkas) daudzi pusaudži nodarbojās ar malu zvejniecību. Vairums šo zēnu mācās Preiļu 1. un 2. vidusskolā. Kad tuvojās zivju aizsardzības inspektori, zēni, žebērkļus vicinādami, bēga prom pa tik trauslu un saplaisājušu ledu, ka mums kļuva baisi — ja nu ielūst, ja kāds sāk slīkt? Lūk, kādas sekas ir tam, ka pieminēto skolu vadība neveltī pietiekamu vērību «Zilo patruļu» darba rosināšanai.

Jāpiezīmē, ka grūtības «Zilo patruļu» darba organizēšanā rodas arī tāpēc, ka no šī darba izvairās Dabas un pieminekļu aizsardzības biedrības pirmorganizācijas. Nolikumā par šīm pirmorganizācijām ir minēts, ka tām jāorganizē «Zilo patruļu» reidi, bet...

Jaunatnē ieaudzināt saudzīgu attieksmi pret dabu (arī pret ūdeņos mītošo dzīvību) ir ļoti nozīmīgs uzdevums. Šajā darbā vajadzīgs sabiedrības atbalsts, jo daži, piemēram, zivju aizsardzības inspekcijas darbinieki, pagūst izdarīt visai nedaudz. Lielāka palīdzība gaidāma no Dabas un pieminekļu aizsardzības biedrības, no komjaunatnes organizācijām. Lai labie nodomi tiek realizēti darbos!

K. KIŠLE

«Autogrāfi» sniegā. K. GAILUMA foto

Sniegotajās trasēs — skolēni

Ziema nelutina ar stabilu sniega segu. Taču šī gadalaika vispopulārākais sporta veids ir un paliek slēpošana. Aglonā — mūsu rajona tradicionālajā slēpošanas centrā — notika laikraksta «Pioņerskaja pravda» balvas izcīņas sacensības. Spēku pārbaudes mērķis bija noskaidrot labākos slēpotājus un sastādīt rajona skolēnu izlases komandas zonas sacensībām Alūksnē.

◆

Sacensībās piedalījās 90 slēpotāji. Trase un laika apstākļi veicināja dalībnieku slēpotprieku.

Pirmā sacensību diena, kad ritēja individuālās sacensības (5 km, 3 km un 2 km distancēs), panākumiem bagāta bija Aglonas vidusskolas komandām. Visās vecuma grupās aglonieši plūca uzvaras laukus. Otrajā vietā — Sports — Riebiņu vidusskolas un trešajā — Rimicānu astoņgadīgās skolas komandas.

Vidējā vecuma grupā uzvarēja J. Trubačs un M. Ruskule (abi no Aglonas vidusskolas), jaunākajā grupā — V. Ukins un V. Vucāne (Aglonas vidusskola), bet visjaunākajā — A. Streiķis un I. Zalāne arī no Aglonas vidusskolas.

Nākošajā dienā notika stafešu slēpojumi, kur savu cīņas gribu un vēlēšanos uzvarēt parādīja Riebiņu vidusskolas komandas. Stafetes slēpojumos piedalījās 13 komandas. Kolektīvā cīņā par uzvaru vidējā vecuma grupā starp zēniem un meitenēm vislabāk paveicās Riebiņu vidusskolas komandām, bet jaunākajā vecuma grupā — Aglonas vidusskolas mazajiem slēpotājiem.

Kopvērtējumā, savācot 371 punktu, uzvarēja Aglonas vidusskola, otrajā vietā — ar 255 punktiem ierindojās Riebiņu vidusskola un trešajā vietā (51 punkts) — Rimicānu astoņgadīgā skola.

Pirmo triju vietu ieguvēju komandu uzrādītie rezultāti parādīja, cik atšķirīga ir sportiskā meistarība. Jāatzīst, ka starp skolu kolektīviem ir tikai daži, kur slēpošanai pievērsta vajadzīgā uzmanība.

M. CAKULE,
BJSS trenere, sacensību sekretāre

Runā Preiļi

4. februārī pulksten 12.40

— Divpadsmitā piecgade: pirmais gads. Rajona darba kolektīvu veikums.

— Tautas kontrole — darbībā. Iepazīstināsim ar rajona tautas kontrolieru ikdienu.

— Likums un morāle. Pusaudžu tiesiskās audzināšanas problēmas.

— Kultūras dzīves jaunumi.

Redaktors V. PETROVS

KINO

«EZERZEME»

1. februārī — **«Petrovka, 38»**, «Mosfiļm», sāk. plkst. 14, 16, 18, 20; 2. februārī — **«Piedod, Aļoša»**, «Mosfiļm», sāk. plkst. 16, 18, 20; 3. — 4. februārī — **«Neprecieties, meitenes!»**, M. Gorkija st. sāk. plkst. 17, 19, 21; 5. februārī — **«Cik jauni mēs bijām»**, A. Dovženko st., sāk. plkst. 17, 19, 21; 6. februārī — **«Leģenda par dinozauru»**, Japāna, sāk. plkst. 17, 19, 21; 7. februārī — **«Rudens sonāte»**, Zviedrija — VFR, sāk. plkst. 17, 19, 21; 8. februārī — **«Sportloto-82»**, «Mosfiļm», sāk. plkst. 14, 16, 18, 20.

«ATPŪTA»

1. februārī — **«Kā lai jūs tagad sauc?»**, «Mosfiļm», sāk. plkst. 14, 16, 18, 20; 2. februārī — **«Līgavu pilsēta»**, «Mosfiļm», sāk. plkst. 16, 18, 20; 3. februārī filmas sāk. plkst. 17, 19, 21; 4. februārī — **«Petrovka, 38»**, «Mosfiļm», sāk. plkst. 17, 19, 21; 5. februārī — **«Piedod, Aļoša»**, «Mosfiļm», sāk. plkst. 17, 19, 21; 6. — 7. februārī — **«Neprecieties, meitenes!»**, M. Gorkija st., sāk. plkst. 17, 19, 21; 8. februārī — **«Cik jauni mēs bijām»**, A. Dovženko st., sāk. plkst. 14, 16, 18, 20.

DAUGAVPILS CEĻOJUMU UN EKSKURSIJU BIROJS

rajona uzņēmumu un organizāciju, kolhozu un sovhozu kolektīviem piedāvā ceļojumus pa šādiem maršrutiem:

AR LIDMAŠĪNU

Alma-Ata — no 14. līdz 18. februārim;
Sevans — no 19. līdz 24. februārim;
Dušanbe — no 11. līdz 15. februārim;
Ļvova — no 21. līdz 24. februārim, no 14. līdz 17. aprīlim, no 25. līdz 28. aprīlim;
Kišiņeva — Odesa — no 24. līdz 28. februārim;
Kaukāza Mineraļnije Vodi — no 18. līdz 23. martam;
Frunze — Isikula ezers — no 10. līdz 14. aprīlim;
Murmanska — no 24. līdz 28. aprīlim;
Baku — no 29. aprīļa līdz 4. maijam;
Gori — Tbilisi — Mcheta — no 25. līdz 29. aprīlim;
Soči — no 19. līdz 24. aprīlim, no 24. līdz 29. aprīlim, no 29. aprīļa līdz 4. maijam.

Skolu pavasara brīvdienās iespējams organizēt skolnieku ekskursijas uz Sočiem (brauciens ilgst 5 dienas, nakšņošana privātā sektora telpās). Šādas ekskursiju grupas lūdzam pieteikt līdz 10. februārim.

AR AUTOBUSU

Smoļenska — no 14. līdz 16. februārim;
Kaļiņingrada — no 20. līdz 23. februārim, no 28. februāra līdz 3. martam, no 17. līdz 20. aprīlim;
Novgoroda — no 13. līdz 16. martam;
Pleskava — Pečori — Puškina Kalni — no 28. līdz 30. martam;
Vitebska — Polocka — no 8. līdz 9. martam, no 15. līdz 16. februārim.

AR VILCIENU

Ļeņingrada — no 2. līdz 8. februārim, no 20. līdz 26. aprīlim, no 4. līdz 10. maijam;
Vladimira — no 23. februāra līdz 1. martam, no 20. līdz 26. aprīlim;
Maskava — no 21. līdz 27. februārim, no 26. februāra līdz 3. martam, no 9. līdz 14. aprīlim;
Jaroslavļa — Kostroma — Ugliča — Rostova Veļikaja — no 10. līdz 16. martam;
Orehovozujeva — Vladimira — Suzdaļa — Zagorska — no 4. līdz 10. martam, no 1. līdz 7. maijam;
Kohtlajerve — Narva — Tartu — Tallina — no 2. līdz 7. aprīlim.

Ceļazīmes var iegādāties Daugavpilī, 5. augusta ielā 25.

Līdzjūtības

Saunas ciema etnogrāfiskais ansamblis izsaka līdzjūtību Jānim un Annai Punduriem, MĀTI uz smiltāju izvadot.

Kam, laimīte, skopa biji,
Manu daļu vēlēdama,
Kam tu mani jaunu, stipru
Zemes mātei apsolīji?
(T. dz.)

Izsakām dziļu līdzjūtību Zenijai Ciršai, BRĀLI uz smiltāju pavadot.

Darba biedri

Ir sāpes, ko nespējam dalīt
uz pusēm,
Nav tādu vārdu, kas mierināt
spētu,
Nostājas blakus tev draugi un
klusē,
Kaut vai tā lai tev palīdzētu.
(A. Skujiņa)

Izsakām dziļu līdzjūtību Zenijai Ciršai sakarā ar BRĀĻA pāragro nāvi.

Kaimiņi

Aiziet gadi, aiziet mūži,
Trejas lietas neaiziet:
Paliek saule, paliek zeme,
Paliek darbi padarīti.
(T. dz.)

Izsakām dziļu līdzjūtību piederīgajiem, DOMINIEKU BRĪCU uz smiltāju aizvadot.

Kolhoza «Vārkava» valde un arodkomiteja

Nu mūža takās klusās,
Kur tavas kājas sūnu mina,
Krīt sēru skujas zaļas,
Un draugu saime skumst.
(J. Grots)

Izsakām dziļu līdzjūtību JĀZEPA PRIKUĻA piederīgajiem un tuviniekiem sakarā ar viņa nāvi.

Kolhoza «Nākotne» šoferu kolektīvs

Latvijas saule,
Rokas uz krūtīm man saliec,
Es aizeju projām,
Tu bērniem un mazbērniem
paliec.
(A. Skalbe)

Izsakām līdzjūtību Veronikai Bindarei sakarā ar MĀMUĻAS nāvi.

Preiļu starpkolhozu celtniecības organizācijas administrācija un arodkomiteja

Ir labi, ja var cilvēks aizejot
Aiz sevis atstāt skaidru gaismas
vālu.
No sevis kaut ko ļoti tuvu dot,
Kaut pašam jāaiziet ir tālu, tālu.
(M. Ķempe)

Kad zaļās egļu skujas pārklāj TĒVA kapu, esam kopā ar tevi, Anna, tavās lielajās bēdās.

Kolhoza «Vārkava» zootehniķi un veterinārie darbinieki

Kapu kalnā skaļus vārdus
nedzird,
Tikai bērzi klusā mierā šalc.
Tam, kas mīlēja šo dzimto zemi,
Viņas klēpī mūžam miers
lai kluss.
(S. Kaldupe)

Izsakām dziļu līdzjūtību piederīgajiem, BROŅISLAVU VAIVODU uz kapu kalniņu izvadot.

Kolhoza «Vārkava» valde un arodkomiteja

Tādu mūžu tik skaistu un grūtu,
Kaut mēs varētu nodzīvot, māt!
(I. Auziņš)

Izsakām dziļu līdzjūtību Jānim Gržibovskim, MĀTI uz smiltāju izvadot.

Berezovkas fermas kolektīvs

Gribēju tālajos laukos vēl iet.
Satumsa nakts...
(A. Saulietis)

Izsakām līdzjūtību tuviniekiem, GUNĀRU SKUĶI pēdējā gaitā pavadot.

Lausku fermas kolektīvs

Izsakām dziļu līdzjūtību ilggadējās Dravnieku astoņgadīgās skolas skolotājas KONSTANCIJAS PUDULES piederīgajiem, viņu pēdējā gaitā pavadot.

Preiļu rajona tautas izglītības nodaļa un arodbiedrības rajona komiteja

Rokas, kas mīlēja darbu, gurušas,
Sirds, kas vēlēja labu, — atdusas.
(Z. Purvs)

Izsakām dziļu līdzjūtību Vitālijam Saleniekam un viņa ģimenei sakarā ar MĀTES nāvi.

Kolhoza «Sīļukalns» arodkomiteja

Mātes padoms, mātes mīla
Mūžam sirdī nezudīs.
(Z. Purvs)

Skumju brīdī esam kopā ar Silviju Slūku, MĀMIŅU zemes klēpim atdodot.

Darba biedri

Tēt, miris esot tu... Tam ticēt
grūti,
Jo tava balss, ik vārds vēl ausīs
skan,
Šķiet, dzīva tava sirds pukst
manās krūtīs.
Ko tava nāve nespēj atņemt man.
(V. Rūja)

Izsakām dziļu līdzjūtību Lūcijai Borbalei, TĒVU uz smiltaini pavadot.

Preiļu rajona finansu nodaļas kolektīvs

Jūtam līdzi lielajās bēdās Annai Vaivodei, no TĒVA uz mūžu atvadoties.

Preiļu RARA zootehniķi

Laikraksts «Ļeņina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке. г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. М Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.
TĀLRUŅI: redaktoram — 22059, redaktora vietniecei izdevumam krievu valodā un atbildīgajam sekretāram — 22154, lauksaimniecības un rūpniecības nodaļām — 21769, partijas dzīves un vēstuļu nodaļām — 22203, jaunatnes dzīves, kultūras un sporta nodaļām — 21759, fotokorespondentam — 21985, grāmatvedībai, uzziņām par sludinājumu pieņemšanu — 22305, korektoriem — 21996.

Tir. 13 310 eks. (latv. val. 9626 eks., krievu val. 3 684 eks.).
Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daugavpilī, Valkas ielā 1.
Indekss 68169.
1. nos. iespiedi. Ofsetiespiedums.
Pas. 95.